

שירת החפצים

שני קטעים

מרצפת

לא טוב למשורר שיהיה חכם מדי, כי אז
יחשב כל שורה למיתרת

ולא טוב שיהיה זוכר יותר מדי, כי אז
ידע שזה כבר כתבו, וזה, אולי
לא בדיוק כך, אבל כמעט

אלא יהיה המשורר כמרצפת
בכניסה לחדר הבדיקה
במכון לצפיפות העצם
יקשיב לפסיעות הרגלים הנכנסות, היוצאות
טאפטאפטאפטאפטרילאפ
דאפדאפטדאפדאפ

מחשב

כתולעוני תהו
מתפתלים הפרוססים במחשב.
מול עיני על חלון במסך
פרושים מעשיהם הרעים:
זה גנב זכרון, זה השתלט על המעבד,
וזה תקוע להכעיס על מקומו
כראש ממשלה מאוס.
בהנהי אצבע אכריתם
אלמלי עליה קול שועתם
מעבר לזמזום המאורר:
הו אדון רב חסד
תן לנו להמשיך
להסתובב כאן ללא פשר
במעיי המעבד
אל נא תקפד בטרם עת
את חוט חיינו